

[Kirsten Jacobsen]

slag, som Fremskridtspartiet allerdårligst kan lide.

Og jeg vil da godt sige – det vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen – at man kan da godt sige, at det rammer de dårligst stillede. Det er vel sådan, at man er nødt til at erkende, at de, der modtager boligstøtte, er dårligere stillet end dem, der ikke modtager boligstøtte. Det er jo akkurat lige så rigtigt at sige. Og en nedsættelse af boligstøtten vil jo naturligvis kun ramme dem, der er omfattet af boligstøtten.

Men når det handler om nedsættelse af boligstøtten, så noterer vi os i hvert fald med glæde, at bl.a. på grund af Fremskridtspartiets indsats undgik vi i december en endnu større nedsættelse end den, der her er tale om.

I finanslovsforliget er om selve huslejebegrebet nævnt som en forudsætning, at vand, kloak, renovation og tv ikke længere skal kunne danne grundlag for boligstøtte. Det forslag kunne regeringen ikke magte at levere inden den 1. juli 1990, og det har vi været nødt til at tage til efterretning.

Provenuets, som det handler om, er direkte nævnt i aftalen om finanslov for 1990, og teksten, som forklarer beløbene, står nævnt i teksten til det ændringsforslag, som der blev stemt om her i folketingssalen den 13. december.

I den tekst står der, at der skal indføres et huslejebegreb, og at den reduktion, der bliver tale om i den støtteberettigende husleje for 1990, vil udgøre 80 kr., for 1991 130 kr. og for 1992 180 kr. Derfor kan Fremskridtspartiet naturligvis kun være glade for, at de tal, som gælder efter det forslag, vi behandler nu, er mindre end dem, vi allerede har stemt for den 13. december. De er efter dette forslag for 1990 80 kr., for 1991 115 kr. og for 1992 150 kr.

Jeg vil gerne understrege, at den reduktion af den støtteberettigende husleje, der er tale om, er ens for alle, pensionister, børnefamilier og bistandsmodtagere. Det forslag, vi skal behandle om lidt, er jo nemlig bare en opfølgning af det forslag, som vi behandler nu. Der er altså ikke tale om, at det går særlig ud over nogen.

Hvad vi gerne vil understrege i Fremskridtspartiet, er, at vi forventer det nye huslejebegreb så hurtigt som muligt og helst inden den 1. januar 1992. Boligstøtten skal kun beregnes af den rene husleje og ikke af alle de tillægsposter, som efterhånden er kommet med. Vi synes, det er et sundt princip, og det støtter vi gerne.

Og så håber vi i øvrigt, at vi snart kan få en omlægning af hele boligstøtten, således at vi kommer frem til en ordning, hvorefter boligstøtte gives efter en individuel vurdering til personer og til familier og ikke som nu til mursten.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Det er ikke på grund af politisk uenighed, jeg går herop, det er kun af hensyn til historieskrivningen.

Fru Kirsten Jacobsen siger, at regeringen ikke kunne magte at ændre huslejebegrebet på det tidspunkt, det var forudsat. Og det er jo rigtigt. Når jeg går herop, er det for at sige, at det var administrative problemer, der var årsagen til det. Det er et eksempel på, at vores samfund er blevet enormt kompliceret, at der skal gå så lang tid, inden vi kan sætte nogle ting i værk, selv om vi kan få et politisk flertal herfor.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er til fru Kirsten Jacobsen. Jeg synes egentlig, det er fantastisk, at vi, hver eneste gang vi har en debat her fra Folketingets talerstol om boligstøtten, om vores pensionister, skal høre fru Kirsten Jacobsen heroppe. I relation til finansloven falder Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet nærmest over hinanden, når det drejer sig om, hvem det er, der har forhindret hvad i at blive gennemført af fæle ting, regeringen vil foretage sig.

Jeg er slet ikke i tvivl, for der er blevet sagt og skrevet meget om, at regeringen agtede at foretage langt større besparelser. Men det er jo ikke korrekt at sige, for en sådan besparelse var aldrig blevet gennemført, medmindre disse to partier, som var de eneste, der var mulighed for at få med, deltog. Så jeg synes egentlig, det er ligegyldigt, hvem af partierne det er, der har sagt fra eller har sagt til i forhold til at foretage færre eller flere besparelser.

Det, jeg synes det er interessant at kunne konstatere, uanset hvad fru Kirsten Jacobsen står her og fortæller om, hvor gode man er i Fremskridtspartiet, er, at der aldrig nogen sinde er indgået et forlig med Fremskridtspartiet i relation til finansloven, uden at det hver gang er kommet til at berøre pensionisterne med en kraftig beskæring. Det synes jeg er til at tage og